

концентрат: acidul sulfică și densitate de 1,724 disolvă $\frac{1}{480}$ de sulfatul de plumbă; acidul sulfică și densitate de 1,791 disolvă $\frac{1}{86}$ de sulfatul de plumbă; acidul sulfică și densitate de 1,885 disolvă $\frac{1}{16}$ de sulfatul de plumbă.

Acidul azotică disolvă la reche $\frac{1}{1,72}$ de această sape.

Sulfatul de plumbă nu se descompune prin căldură; este singurul sulfatul metalic propriu zis căre ape această proprietate. Calciatul pînă la roșie alături de gres săd în tără de porțelană, eprobă o descompunere parțială ce trebuie să se atragă silicică (acidul silicică) ce trage și se zini că oxidul de plumbă, și că reacția acidul sulfică.

După D. Laurence Smith sulfatul de plumbă se descompune prin toate săpările ammoniacale; deoarece de sulfatul de ammoniacă, în vreme că acidul săpări ammoniacal se znește că oxidul de plumbă. La această îndoită descompunere trebuie să se atragă solvabilitatea sulfatului de plumbă în azotatul, chlorhydratul, tartratul, citratul de ammoniacă, etc., etc.

Cărbunele, hydrogenul, oxidul de carbonă, pedea sulfatul de plumbă la o temperatură pînă înzădătă, și formă, după proporcionalitatea întrevenindată, sub-sulfură, oxidul săd plumbă metalic.

Sulfatul de plumbă se transformă în plumbă metalică și în acidul sulfosă prin sulfurul de plumbă: $PbO + SO_3 + PbS = 2Pb + 2SO_2$.

Ferul și zincul încălzindu-se sulfatul de plumbă, în prezența apelor cărăpățe, săd a apări acidulătatea printre an acidă, pedea de tot sulfatul de plumbă ($PbO + SO_3 + Zn = Pb + ZnO + SO_3$). Plumbul preparat astfel nu conține argintă, și poate slăgiu pentru coperăcăpare.

Sulfatul de plumbă, încălzit și o disoluție de carbonatul de sodiu, și skimbată penește în carbonatul de plumbă (cerusă), și în sulfatul de sodiu.

Sulfatul de sodiu se descompune, în prezența apelor, prin contactul prelungit cu oare cărăpora materii organice, prezentă deosebită, și trece în stare de sulfură de plumbă.